

Scénář k rozhlasové reportáži – ZŠ Lerchova Sušice

Vladimír Černý

Vypracovali: Zdeňka Rudová, Nikola Nová, Jan Kůželka, Čeněk Vejstrk

(zvuk předehra)

1.vstup:

Posláním skautingu je všestranně rozvíjet děti a mladé lidi k plnění povinností vůči sobě, svému okolí i vyšším hodnotám. Český skauting byl i přes snahu neprovokovat nový totalitní režim třikrát rozpuštěn. Pojdme se ale dozvědět více o českém skautingu v dobách tvrdého socialismu z pohledu pravého českého skauta pana Vladimíra Černého.

2. vstup:

Pan Vladimír Černý se narodil v prvním poválečném roce 29. prosince 1946 v Sušici. Jeho otec byl živnostník, měl svou instalatérskou a strojní zámečnickou dílnu v místě, kde měli domek a kde se svou rodinou prožíval dětství. Se skautingem se pan Černý poprvé setkal ve svých dvanácti letech. A v té době už věděl, že je to láska na celý život!

Pamětník: 7:46 – 8:13 – 27 s.

„Je třeba se vrátit do mých asi 12 let. Rodiče mě seznámili s jedním mladým mužem, Jaroslavem Sallerem. Společně s ním a malou skupinou kamarádů jsme podnikali, výlety, výpravy do přírody, později pak na kolech do jižních Čech. Grizzly, jak jsme mu přezdívali, se stal takovým nejmenovaným naším vůdce.“

(psací stroj)

3. vstup:

I přestože byl skauting v Československu zakázaný, pan Černý spolu i s dalšími hochy se scházeli dál. To jim ale velmi přitížilo. Jedno dopoledne si pro ně dokonce přišla státní bezpečnost.

Pamětník: 3:14 – 3:49 – 35 s.

„Nemohu také zapomenout, že spolu s mým kamarádem, který byl ve vedlejší třídě, pro nás přišli dopoledne Stb. To již bylo v době, když jsme tajně skautovali, jezdili na kolech na výlety do jižních Čech pod vedením Jardy Sallera – Grizzlyho. Jeden z vyslychajících byl velice hrubý a ten druhý byl přímo opak. Do večera z nás chtěli něco vytáhnout, nahrávali naše odpovědi. Ani jeden z nás svého vůdce nepodrazil.“

4. vstup:

Komunistický režim zasáhl natrvalo do života jak jeho rodině, tak i nejbližším přátelům.

Pamětník: 13:03- 13:31 – 28 s.

„To se jednalo o moji tetu, učitelku, která byla vyhozena ze školství a nepomohlo ani vlastně ani odvolání ani u prezidenta Antonína Novotného. Přestože byla zaručena náboženská svoboda. No a i můj starší bratr byl vyhozen z prokuratury v Ostravě, protože vyvěsil na budově černou vlajku po smrti Jana Palacha.“

(zavírající se dveře)

5. vstup:

Po roce 1989, když padla železná opona, pan Černý zjistil, že jeho jméno a jména jeho přátel se ocitla ve spisech, které vedla StB.

Pamětník: 15:02 – 15:37 – 42 s.

„Já a někteří mí dobří kamarádi byli členové sušického HiFiklubu. Zajímali jsme se o hudbu a pořádali hudební pořady a třeba hifi plesy pro veřejnost. Tato činnost byla velice oblíbená a HifFklub byl navštěvován příznivci rockové, country i vážné hudby. Teprve po sametové revoluci, když byl odtajněny dokumenty, jsem se s kamarády dozvěděl, že jsme na seznamu kontrarozvědky, dokonce i s krycím jménem.“

6. vstup:

Až do roku 2008 působil pan Černý jako ředitel Sociálních služeb města Sušice. Životní láska ke skautingu ho neopustila, ba naopak ho doprovází až do dnešních dnů. Nadále je stálým účastníkem družiny Svojsíkova oddílu. Panu Černému velmi děkujeme za poskytnutý příběh. Slova, která nám na závěr vzkázal, si uchováme v paměti.

Pamětník: 19:39 – 19:53 – 14 s

„Je to především zájem a aktivita se podílet na něčem smysluplném. Jak se říká, nebýt líněj! A je dobré mít stále dobrou náladu. To je také 8. bod skautského zákona.“